

עפ"ת (חיפה) 21739-06-24 - שלום רבאייב נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 21739-06-24 - שלום רבאייב נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 21739-06-24

שלום רבאייב

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[16.06.2024]

לפני כבוד השופט נתנאל בנישו

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופטת ר' פרסון)

מיום 12/5/2024 בתת"ע 13637-05-23

(הערעור נדחה)

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט קמא שלא לבטל את פסק דינו, שניתן בהיעדר, במסגרתו הורשע המערער בעבירות של נהיגת רכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש ובנהיגה ללא ביטוח. במסגרת גזר הדין הוטלו על המערער 3 חודשי פסילת רישיון בפועל, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,500 ₪. בהחלטתו הדוחה את הבקשה לביטול פסק דין, ציין בית משפט קמא כי זו הוגשה כשלושה חודשים לאחר שנגזר הדין, ללא הסבר לשיהוי הניכר שבהגשתה. כמו כן, נימק בית המשפט את דחיית הבקשה בעובדה כי המערער לא הציג טענות הגנה כלשהן, וכן בכך שגזר הדין אינו חורג ממתחם הענישה הנוהג. לאור האמור, קבע בית המשפט כי הותרת פסק הדין על כנו לא תגרום לעיוות דין. בערעור על החלטה זו, טוען ב"כ המערער כי היה מקום לבטל את פסק הדין ממספר סיבות מצטברות. ראשית, לנוכח העובדה כי המערער, שייצג את עצמו לאורך כל ההליך בפני בית המשפט קמא, הגיש בקשת לדחות את הדין שנקבע ליום 1.1.2024, בשל השתתפות בנו ב"מלחמת חרבות ברזל", כאשר יום לפני מועד הדין נפצעו מספר חיילים והמערער חשש לגורל בנו ולא הצליח לתפקד. המערער גילה להפתעתו שהדין לא נדחה רק בחודש מרץ 2024, אז הגיש את בקשתו לביטול פסק הדין. בשל סיבה זו בלבד, היה מקום לבטל את פסק הדין. על כך מוסיף ב"כ המערער, כי בית המשפט קמא נתן החלטה בבקשה מבלי שקיבל את עמדת ב"כ המאשימה. לדבריו, במצב דברים זה, משבחרה התביעה שלא להגיב, יש לראותה כמי שהסכימה לבקשה, והיה על בית המשפט לקבלה בהתאם.

שלישית, סבור ב"כ המערער כי נגרם עיוות דין, כאשר המערער הכחיש באופן קונסיסטנטי את ביצוע העבירה וסיכויי במשפט טובים.

לחילופין, מבקש ב"כ המערער כי אתערב בגזר הדין.

ב"כ המאשימה מבקשת לדחות את הערעור. לדבריה, המערער עשה דין לעצמו כאשר לא התייצב לדיון, אליו זומן כדיון. ב"כ המאשימה סבורה כי המצב המלחמתי אינו מהווה נסיבה המצדיקה התערבות בפסק הדין של בית המשפט קמא.

כמו כן, סבורה היא כי לא נגרם כל עיוות דין, בשים לב לתגובת המערער בדו"ח עצמו, אותה ניתן לפרש כהודאה, וכן לראיות הברורות בדבר ביצוע העבירות.

לאחר בחינת הדברים, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הערעור.

המערער הגיש שתי בקשות דחייה אשר התקבלו על ידי בית המשפט קמא. בהתאם לכך, הוא זומן כדיון לדיון שנקבע ליום 1.1.2024.

גם בהינתן מצבו המיוחד, עת בנו משתתף באופן פעיל בלחימה בדרום הארץ, והדאגה המובנת הנלווית למצב זה, לא היה בכך כדי לפטור אותו מחובתו להתייצב לדיון, או לכל הפחות להגיש בקשת דחייה נוספת.

זאת ועוד, גם אם היה מקום להתחשב התחשבות מיוחדת במערער לנוכח הנסיבות המתוארות, מצופה היה ממנו כי יבדוק מה נקבע בעניינו בסמוך לאחר הדיון אליו לא התייצב. העובדה שהמערער המתין כשלושה חודשים עד לביור העניין, מבלי שהוא הצביע על סיבה אובייקטיבית לכך, אכן מלמדת על שיהוי בלתי הכרחי מצדו.

אגב כך אציין כי בערעור בכתב הועלתה טענה כי המערער ציין מפורשות שעבר לכתובת אחרת, אך טענה זו לא גובתה במסמך כלשהו, והיא אף אינה מתיישבת עם כתובתו הרשומה במשרד הפנים, אליה נשלחו ההחלטות בעניינו. אכן, לא הוגשה תגובת התביעה לבקשת הביטול, ברם אין בעובדה זו כדי לכבול את ידיו של בית המשפט להפעיל את סמכותו ולהכריע בבקשה כראות עיניו.

יתרה מזו, לא מצאתי כי מתקיימים נימוקים מיוחדים אחרים לקבלת הבקשה, ובכלל זה כי יש בסיס לטענה בדבר עיוות דין.

התשתית העובדתית לביצוע העבירה העיקרית פורטה על ידי השוטר בדו"ח ואף גובתה בדו"ח פעולה משלים.

ממסמכים אלה עולה כי המערער נצפה בביור כשהוא נוהג ברכב. אמנם במסגרת השימוע לגבי ההחלטה בדבר איסור מנהלי על שימוש ברכב כפר המערער בעבירה, אך התגובה שנרשמה מפיו מיד לאחר המעשה הייתה שונה, והיא אינה כוללת כפירה כאמור, אלא טענה כי תיקן את הרכב.

גם במישור העונשי, לא מצאתי כי מתקיימת עילה לבטל את פסק הדין. העונש שהוטל על ידי בית המשפט קמא סביר בנסיבות העניין, במיוחד בשים לב לעברו התעבורתי של המערער, שנלקח בחשבון על ידי בית המשפט קמא.

סוף דבר, משלא מצאתי כי התקיימה אחת העילות לביטול פסק הדין, מסקנתי היא כי החלטת בית המשפט קמא ראויה ואני דוחה את הערעור בהתאם.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י' סיוון תשפ"ד, 16 יוני 2024, בהעדר הצדדים.